

جنبش کارگران بیکار در کردستان عراق

حرکت امید بخش جنبش کارگری

رحمان حسین زاده

گسترش روزافزون بیکاری در عراق و مصائب غیر قابل تصور آن ابعاد وسیع و فاجعه باری بخود گرفته است. بدنبال جنگ خلیج فارس و بحران داخلی، محاصره اقتصادی عراق و محاصره اقتصادی کردستان توسط خود رژیم عراق، بر دامنه بیکاری بسرعت افزوده شده و سایه ترسناک آن بیش از گذشته بر تمام جامعه گسترده است و زندگی و هستی کارگر و زحمتکش این منطقه را با مخاطره جدی روبرو نموده است. رژیم بعث و دولت احزاب ناسیونالیست کرد که خود از مسببین اصلی این اوضاعاند، هر یک بنوبه خود مسئولیت این وضعیت را بر عهده دیگری گذاشته و اوضاع بی ثبات سیاسی و محاصره های اقتصادی را بهانه ای نموده تا تعرض هر چه سبعانه تری راعلیه کارگران و مردم زحمتکش تدارک ببینند.

در مقابل این وضعیت مشقت بار برای کارگر عراقی تنها یک راه وجود داشته و دارد، آنهم متحد و متشکل شدن در صفوف طبقاتی خویش و بمیدان آمدن همچون یک نیروی سیاسی و اجتماعی مستقل برای پایان دادن به تضيیقات و تعرضات بورژوازی و زندگی برده واری که اکنون بر آنها تحمیل شده است. جنب و جوش ۲-۳ ساله اخیر کارگران علیرغم پراکندگی و دامنه محدود آن تلاشی در این راستا بوده است. در این میان اکنون جنبش بیکاری پیشرویهای قابل توجهی نموده است. این جنبش گسترش یافته و بیش از پیش خود را سر و سامان داده و به نقطه امید جنبش کارگری تبدیل شده است. اکنون وظیفه هر جریان کمونیستی و کارگری و همه فعالین و رهبران دلسوز جنبش کارگری است که در رساتر نمودن صدای این جنبش و تقویت و گسترش آن بکوشند.

متشکل شدن بیکاران: معرفی کوتاه

جنبش بیکاری ابتدا در شهر اربیل طی اطلاعیه ای بتاريخ ۹۲/۷/۵ و با مطالبه "تامین معیشت از طریق بیمه بیکاری و یا کار مناسب برای افراد آماده بکار بالاتر از ۱۸ سال" کمیته موقت اتحادیه بیکاران اربیل را اعلام نمود. این کمیته با وجود مشکلات و محدودیتهای فراوان فعالیتهای همه جانبه و فشرده ای را آغاز نمود. در وهله اول، معرفی و گسترش این حرکت در میان کارگران و بویژه بیکاران، جلب و جذب فعالین این عرصه و فراخواندن توده وسیع بیکاران به ایجاد عملی اتحادیه بیکاران از کارهای اساسی بود. ایجاد فوری دفتر علنی اتحادیه بیکاران برای نام نویسی، برگزاری چند مجمع عمومی، انتشار نشریه صدای بیکاران (ده نگی بیکاران) تدوین برنامه و آیین نامه داخلی اتحادیه پایه های اولیه این جنبش را استحکام بخشید. این حرکت با استقبال کارگران و عموم بیکاران روبرو شد. تلاش برای سازماندهی بیکاران تنها به اربیل محدود نبود. بلکه این تلاش در شهر سلیمانیه، بعضی شهر و شهرکهای دیگر مثل کفری، که لار، قه لادزی، رانیه و ته ویله شه قلاوی و بازیان ادامه یافت. در تاریخ ۹۲/۱۱/۶ اولین مجمع عمومی بیکاران شهر سلیمانیه با شرکت عده بسیاری از بیکاران، و نمایندگانی از اتحادیه بیکاران اربیل تشکیل شد و با انتشار بیانیه ای

اتحادیه بیکاران سلیمانیه را اعلام نمودند. از همان شروع فعالیت اتحادیه های بیکاران سلیمانیه و اربیل، نظر به اهداف و مطالبات مشترک و نیاز قدرتمند نمودن این حرکت، لزوم سراسری شدن این جنبش برای فعالین و رهبران آن روشن بود. با رفع مشکلات و موانع سد راه و با متحد شدن اتحادیه بیکاران اربیل و سلیمانیه، کمیته عالی اتحادیه بیکاران کردستان (لیژنه ی بالای یه کیه تی بیکاران له کردستان) طی اطلاعیه ای بتاريخ ۱۰/۲/۹۳ فعالیت خود را شروع نمود. بدنبال این حرکت شعبه های این اتحادیه در شهرهای دربه ندیخان، رانیه، که لار، و ته ویله نیز فعالیت رسمی خود را شروع نموده اند.

اکنون این جنبش در سطح کردستان سراسری شده و هزاران نفر در دفاتر آن ثبت نام نموده اند و با توان بیشتر در فکر گسترش صفوف خود و ایجاد شعبه های آن در بقیه شهر و شهرکهای کردستان عراق است. ناگفته نماند اتحادیه بیکاران در همین مدت کوتاه از عمر خود مدام با فشار و کارشکنی های دولت محلی کردها و احزاب ناسیونالیست آنجا روبرو بوده است. علیرغم درخواست مکرر اتحادیه بیکاران تا کنون رسماً از به رسمیت شناسی آن خودداری کرده اند و با وجود چند بار مذاکره هنوز به هیچ مطالبه فوری بیکاران جواب نداده اند و در شهر سلیمانیه یک بار در صدد خراب کردن دفتر اتحادیه بر سر آنها برآمدند. و اخیراً رسماً مقامات دولت محلی کردها با فعالیت شعبه های اتحادیه در که لار و کفری مخالفت نموده اند.

جنبش بیکاران:

تداوم جنبش مستقل کارگری

شکل گیری جنبش بیکاری و اتحادیه بیکاران کردستان امری ابتدا به ساکن و بدون مقدمه نیست. علاوه بر دلایل و زمینه های بلاواسطه بیکاری در جامعه، این جنبش تداوم جنبش مستقل کارگری است که قبلاً در اشکال متنوع دیگر و از جمله در جنبش شورایی مارس ۹۱ به وضوح خود را نشان داد. در سه سال اخیر جنبش کارگری در کردستان عراق وارد دوره جدیدی از حیات خود شده است. شکل گیری جنبش شورایی و مجامع عمومی، دخالت در مسائل سیاسی و عمومی جامعه، طرح آلترناتیوهای کارگری برابری طلبانه و آزادیخواهانه در برابر بورژوازی و برای اداره جامعه، طرح مطالبات و شعارهای کارگری و برپایی آکسیونهای اول ماه مه و دهها اعتصاب و اعتراض علیه بی حقوقی کارگران و برای افزایش دستمزد و کم کردن ساعت کار و امکانات رفاهی تصویر فشرده و عمومی از وضعیت جنبش کارگری در کردستان عراق است. اکنون جنبش بیکاران بخشی از این جنبش و در بطن فراز و نشیب های آن و با درس گرفتن از پیشروها و کمبودهای آن قد علم نموده که بعد از جنبش شورایی حرکت امید بخش جنبش کارگری است. در نتیجه گسترش و تقویت این جنبش نه تنها امر بیکاران بلکه وظیفه کل کارگران اعم از شاغل و بیکار است. اتحادیه بیکاران در کنار مجامع عمومی و شوراهای کارگری که دوباره در حال احیا و گسترشند، بازوان مختلف و نیرومند جنبش کارگری اند که هماهنگی، ارتباط و کار مشترک آنها کل جنبش کارگری را در موقعیت قدرتمندتری قرار خواهد داد.

اهمیت اتحادیه بیکاران در جنبش کارگری حاضر

اتحادیه بیکاران طبعا مستقیما به منظور جوابگویی به نیازهای جنبش بیکاری پا گرفته است. و به منظور جواب به نیازهای این جنبش با تمام توان می کوشد. اما اشتباه بزرگی است اگر اهمیت و جایگاه آن را در حال حاضر فقط در همین رابطه ببینیم. این حرکت و تشکل آن در وضعیت کنونی جنبش کارگری عراق اهمیت اساسی تر و همه جانبه تری دارد که بطور خلاصه می توان به جوانبی از آن پرداخت.

در شرایطی که جناحهای مختلف بورژوازی در منطقه به انواع و اقسام شیوه بشکل پارلمان، دولت، حزب و انواع و اقسام شیوه دیگر خود را علیه کارگران سازمان داده اند و با زور و قلدری از به رسمیت شناسی حق تشکل کارگران سرباز می زنند و تشکلهای زرد دست ساز خویش را بعنوان تشکل کارگران علم می کنند، با تشکیل اتحادیه بیکاران بخش زیادی از کارگران دست در دست هم گذاشته و بدور هم متحد و یکپارچه میشوند و صف خود را در یک عرصه مهم از طبقات دارا و نمایندگان سیاسی شان جدا می کنند. اتحادیه بیکاران یک تشکل مستقل طبقاتی کارگران و سنگر محکمی جهت دفاع از حرمت و حقوق کارگر و خواسته ها و مطالبات کارگری است. همچنین بدنبال عقب نشینی که بر جنبش شوراها و کل جنبش کارگری بعد از مارس ۹۱ تحمیل شد. گسترش اتحادیه بیکاران گام جدی در راستای خلاصی از پراکندگی و حالت دفاعی و نوید دوره جدیدی جهت گام گذاشتن در موقعیت بهتر برای تحقق مطالبات کارگری است. یا در شرایطی که هنوز کارگران بخشهای مختلف فاقد تشکلهای پایدار و محکم خویش اند، اکنون کارگران شاغل در بخشهای مختلف در کنار خویش نقطه اتکاء محکمی را جهت سازمانیابی خویش در شوراها و اتحادیه ها و دیگر تشکل های کارگری می بینند. حتما از تجربیات آن می آموزند و از حمایت هم سرنوشتان متشکل شان بهره مند می شوند. حرکت مجدد جهت بنیاد گذاشتن دوباره شوراها در مراکز و محلات کارگری قطعا با حمایت جنبش بیکاران و با انتقال تجارب فعالیت توده ای اتحادیه در این مدت بسیار سریعتر و سهل تر استحکام می یابد. امیدواریم که فعالیت مشترک، همفکری و همدلی فعالین کارگری شاغل و بیکار و اتحادیه بیکاران و شوراها و دیگر تشکل های کارگری کل جنبش کارگری را با قدرت بیشتر به جلو سوق دهد.

نحوه برخورد درست به اهداف و وظایف اتحادیه بیکاران

جنبش بیکاران تلاش همه بیکاران و فروشندگان نیروی کار برای تخفیف مصائب خود و به دست آوردن مطالبات اساسی این جنبش و تحقق زندگی بهتر و شایسته انسان است. این هدف را اتحادیه بیکاران شهرهای اربیل و سلیمانیه و بعد اتحادیه بیکاران سراسر کردستان بروشنی در اطلاعیه های اعلام موجودیت خویش بیان کرده و بر این اساس هم وظایفی را تعیین کرده و تاکنون قدم های با ارزشی برداشته اند. با این وصف در برخورد به وظایف اتحادیه بیکاران از بدو تاسیس تاکنون شاهد نگرشهای متفاوت و بعضا نادرست بوده ایم. هر چند نگرشها و برخوردهای نادرست غالب نبوده اند، اما همواره در مجامع عمومی و مباحث جمعی به بحثها و اختلافاتی دامن زده و در سطح محدودی اثرات عملی ببار آورده است.

اولین نگرش غلط اینست که اهداف و وظایفی را که اتحادیه بیکاران برای خود تعریف کرده و اقداماتی که تاکنون انجام داده را تحت نام اهداف و وظایفی "محدود، خرد، رفرمیستی، سندیکالیستی و سازشکارانه" کم ارزش جلوه داده و برایشان شانه بالا می اندازد. این دیدگاه خواستار آنست که اتحادیه بیکاران "تحلیلی همه جانبه از اوضاع سیاسی و اجتماعی بدست دهد، وظایف سیاسی و اقتصادی متنوعی را بیان کند، برنامه و پلانفرم کاملی را ارائه دهد و قبول

بند بند آن را مبنای عضویت بیکاران قرار دهد، آکسیونها و اعتراضات متعددی برای مطالبات خود سازمان داده و در همه مسائل سیاسی و اجتماعی کنونی جامعه دخالت کند". این دیدگاه در وهله اول اهداف و وظایف تشکل توده ای کارگری و در این مورد معین، تشکل توده ای بخشی از جنبش کارگری یعنی جنبش بیکاران را با اهداف و وظایف حزب و سازمان سیاسی سوسیالیستی عوضی گرفته است و برای اتحادیه بیکاران درست همان اهداف و وظایف یک حزب سیاسی را پیشنهاد می کند و به این شیوه عملاً اتحادیه بیکاران را به جهتی هدایت میکند که از فلسفه وجودی و ضرورت‌های شکل گیری خویش دور افتد و نتواند به نیازهای واقعی جنبش بیکاران جواب دهد. این دیدگاه وظایف و تاکتیک‌هایی را بر دوش اتحادیه می‌گذارد که انجام آنها عملاً از عهده آن خارج است. در مقابل این دیدگاه، شیوه برخورد دیگر و دیدگاه دیگری وجود دارد که "جنبش بیکاران، جنبش اقتصادی میدانند که نباید کاری به سیاست داشته باشد و باید از طرح مطالبات سیاسی خودداری کرده و مستقل از جریان‌ات سیاسی باشد".

این نگرش نیز معلومست درک درستی از ماهیت حرکات و جنبش‌های اجتماعی و مضمون سیاسی و طبقاتی آنها ندارد و توجه نمیکند که در عالم واقع هیچ حرکت و جنبش اقتصادی کارگری نیست که مضمون سیاسی و طبقاتی نداشته باشد و از جنبش‌های سیاسی و گرایش‌ات و احزاب سیاسی جامعه در دوره خود تاثیر نگیرد. بویژه امروزه مطالبات اقتصادی و تحمیل هر رفتاری بر دولت سرمایه داران آنهم در کشورهایی چون عراق، ایران و نظایر آنها در خود ماهیتی سیاسی پیدا می‌کنند. اگر جنبش بیکاران و اتحادیه بیکاران به درست جنبش مستقل و تشکل مستقل کارگری نامیده می‌شوند، منظور مستقل بودن این جنبش و تشکل آن از سیاست و گرایش‌ات سیاسی درون جنبش کارگری نیست، بلکه این است که این تشکل برای تامین اهداف و مطالبات اقتصادی و سیاسی بیکاران مستقل و بدور از دخالت و نظارت دولت بورژوازی و ضد کارگری عمل می‌کند. در نتیجه تلاش برای کشاندن اتحادیه بیکاران به طرف "بیطرفی سیاسی" قطعاً به جنبش بیکاران و کل جنبش کارگری لطمه جدی وارد خواهد آورد.

اما همچنانکه گفته شد خوشبختانه این دو شیوه برخورد هیچ کدام دیدگاه غالب بر اتحادیه بیکاران و جریان سوسیالیستی در این جنبش نبوده و مقدرات آن را تعیین نکرده اند. از نظر حرکت سوسیالیستی، جنبش بیکاران، در وهله اول و قبل از هر چیز جنبشی است برای تحقق مطالبات اقتصادی بیکاران و تحمیل رفرم‌های اقتصادی و سیاسی معینی بر دولت و سرمایه داران با اتکاء به بسیج نیروی بیکاران و جلب حمایت جنبش کارگری. در عین حال جنبش بیکاران بخشی از جنبش کارگری است که مبارزه و تلاش در راه مطالبات فوری کل جنبش کارگری را هم وظیفه خود می‌داند. همچنین این جنبش نیز همانند هر جنبش سیاسی و طبقاتی دیگر بنا به توان، ظرفیت و امکانات خویش در دیگر مسائل جامعه دخالت کرده و می‌کند. هم اکنون گرایش سوسیالیستی در این جنبش دست بالا را دارد، نقش فعالی را در پیشبرد وظایف آن بعهدہ دارد و این جزو نقطه قدرتهای این جنبش است. اهداف و وظایف این جنبش را می‌توان بسادگی در چند بند فرموله کردو به همه نشان داد و اصلاً لازم نیست تهیه برنامه و پلاتفرم‌های پیچیده را به مشغله اتحادیه و از آن مهم تر قبول بندبند آن و حتی هر پلاتفرم ساده ای را هم معیار عضویت در اتحادیه نمود. بنظر من هر انسان زحمتکشی که امروز در جامعه عراق بعنوان بیکار شناخته می‌شود و آماده بکار است و یا هر انسان آزاده ای که خود را جزو جنبش بیکاران میدانند و با اهداف کلی اتحادیه موافق است باید بدون قید و شرط به عضویت اتحادیه درآید. طبعاً اتحادیه برای پیشبرد کارهای روزمره اش عملاً به بخش آگاهتر و فعال اعضا خود متکی خواهد شد.

پیشروی آتی جنبش بیکاران : چند نکته مهم

جنبش بیکاران از همان روز اول تا کنون با مسائل و مشکلات و محدودیتهای فراوان ، با کارشکنی، مخالفت و دشمنی بورژواها، احزاب و دولت و موسسات وابسته به آنها روبرو شده و هر بار با کنار زدن موانع به پیشروی ادامه داده و تا کنون اقدامات با ارزشی را انجام داده است. اینکه اکنون بیکاران در شهر و شهرکهای کردستان صاحب تشکل اند و بدورهم جمع می شوند، اینکه اتحادیه نامشان را لیست کرده و دربردارنده رفع مشکل اعضا خویش است، اینکه اکنون مطالبات بیکاران با صدای رسا و به گرمی در سطح جامعه مطرح است و دولت و سرمایه داران به شیوه های مختلف روزانه فشار این جنبش و نمایندگان آن را در کوچه و بازار و در پای میز مذاکره بر دوش خود احساس می کنند و غیره ، همه دستاوردهایی با ارزش اند که باید قدر آنها را دانست. اما طبعاً هیچکس و بویژه رهبران و فعالین دلسوز جنبش بیکاران و اتحادیه بیکاران به وضعیت موجود اکتفا نخواهند کرد و دستاوردهای اولیه را پلکان پیشرویهایی بعدی قرار خواهند داد. اگر اتحادیه بیکاران بتواند لزوم تامین معیشت بیکاران و تخفیف مصائب آنها و اصلاحات و اقداماتی را در این زمینه رسماً بر دولت تحمیل کند، اگر خود را بعنوان تنها مرجع صاحب صلاحیت برای چاره جویی مشکلات بیکاران در جامعه تثبیت کند و اگر رسمیت قانونی خود را بعنوان تشکل بیکاران بر دولت تحمیل کند، گامهای بلندی را در سیر پیشروی خود طی خواهد کرد. اما این کار با بسیج نیروی بیکاران ، سازماندهی نیروی مبارزاتی آنها، با جلب حمایت دیگر بخش های جنبش کارگری و بالاخره با شناختن مشکلات، محدودیتهای موانع سد راه و بکار گرفتن همه انرژی و توان در راه رفع آنها ممکن است. در همین رابطه در اینجا نکاتی را طرح می کنیم که می تواند به رفع این مشکلات و پیشروی آتی جنبش مان کمک کند.

۱ - بیمه بیکاری مطالبه اول و همین امروز:

شاید گفته شود این لزومی به گفتن ندارد، چون اتحادیه بیکاران خود با شعار "تامین معیشت از طریق کار مناسب و یا بیمه بیکاری بمیدان آمده است". من هم با این مطالبه مخالفتی ندارم. اما در این میان من می خواهم لزوم توجه اصلی و تاکید اساسی اتحادیه بیکاران را به مطالبه بیمه بیکاری جلب کنم. در شرایط فعلی کردستان عراق و با وجود دو محاصره اقتصادی ، بی ثباتی اوضاع و از کار افتادن خیلی از مراکز و رشته های تولیدی کار، انتظار تامین کار مناسب برای همه بیکاران در کوتاه مدت واقعی نیست. و همین بهانه ای شده در دست دولت و صاحبان کار که بگویند "اوضاع خراب است" و قادر به تامین کار نبوده و با وعده و وعید کارگر بیکار را بر سر سفره خالی رها کنند. اما اگر کار مناسب بفوریت و برای همه میسر نیست، بیمه بیکاری و از این طریق تامین معیشت کارگر بیکار همین امروز و بفوریت قابل اجرا است . هیچ عذر و بهانه ای از طرف حاکمان و دولت و صاحبان سرمایه قابل قبول نیست. جواب کارگر به هر عذر و بهانه ای بسادگی اینست که از همان طریق و از همان محل درآمدی که همه رهبران و مجریان و کاربدستان دولتی و حزبی و همه نیروهای مسلح شان و همه مواجب بگیرانشان امرار معاش می کنند، زندگی کارگر بیکار هم باید تامین شود. در نتیجه و بفوریت و همین امروز باید بخشی از درآمد و بودجه دولتی به تامین بیمه بیکاری همه کارگران آماده بکار اعم از زن و مرد بالاتراز ۱۸ سال اختصاص یابد. طبعاً بیمه بیکاری تنها مطالبه اتحادیه بیکاران نیست ، بلکه همچنان برای گرفتن امکانات مناسب برای تسهیل زندگی کارگران بیکار و دیگر مطالبات

و اقدامات فوری و از جمله کار مناسب خواهد کوشید.

۲ - مساله زنان بیکار:

اتحادیه بیکاران اگر بخواهد همه بیکاران را نمایندگی کند، باید توجه جدی به جلب و جذب زنان بیکار و بمیدان کشیدن نیروی مبارزاتی آنها مبذول دارد. در یکی از نوشته های اتحادیه بیکاران به کمبود جدی در این رابطه اشاره شده و گفته شده که در میان ده هزار عضوی که اکنون در اتحادیه ثبت نام کرده اند تنها ۵٪ آن را زنان تشکیل می دهند. این در شرایطی است که زنان بیکار شده اولین قربانیان وضعیت فعلی اند و تازه خیل عظیم زنان خانه دار را که حتی خیلی هاشان خود را کارگر بیکار هم محسوب نمی کنند باید به آن اضافه کرد. اتحادیه بیکاران لازمست بطور ویژه به مسائل زنان بیکار و مطالبه حقوق آنها بپردازد و زنان خانه دار را به حقوق خودشان بعنوان بخشی از نیروی آماده بکار آشنا کند و با تمام تلاش، موجبات پیوستن آنها را به جنبش و اتحادیه بیکاران فراهم کند.

۳ - مبارزه مشترک کارگران شاغل و بیکار:

وجود دائمی ارتش ذخیره کار یعنی ارتش بیکاران بعنوان عاملی در خدمت پایین نگهداشتن معیشت طبقه کارگر از خصوصیات ذاتی سیستم سرمایه داری است. از اینرو بیکاری مشکل تنها کارگران بیکار نیست و تهدیدی دائمی بر کل طبقه کارگر اعم از شاغل و بیکار است و اگر بخواهیم مبارزه علیه بیکاری به جبهه مبارزه کل طبقه کارگر علیه طبقه سرمایه دار و حکومت آن تبدیل شود و اگر بخواهیم دولت و سرمایه داران را تحت فشار تعیین کننده ای قرار دهیم لذا وحدت عمل کلیه بخش های کارگران، چه شاغل و چه بیکار ضروریست. تابحال بخشهایی از کارگران شاغل حمایت خود را از اتحادیه بیکاران اعلام داشته اند اما این کافی نیست. در این راه کارگران شاغل و تشکلهای آنها باید بمتابه هم سرنوشت مبارزاتی با اتحادیه بیکاران پا بمیدان بگذارند، و وظیفه خود اتحادیه بیکاران است برای به هم بافتن مبارزات کارگران شاغل و بیکار تلاش لازم را بنماید. از مبارزات و مطالبات کارگران شاغل و از تشکلهای آنها دفاع کند، کارگران شاغل را به حمایت از خود فراخواند و از طریق انتقال تجارب و ایجاد امکانات به شکل گیری تشکلهای کارگران شاغل در بخشهای مختلف کمک نماید.

۴ - گسترش فوری شعبه های اتحادیه بیکاران:

شعبه های اتحادیه بیکاران بدنبال سراسری شدن آن در چند شهر و شهرک کردستان ایجاد شده است. این حرکت نه تنها در شهر و شهرکهای دیگر ضروری است سریعاً گسترش یابد، علاوه بر آن ایجاد شعبه های اتحادیه بیکاران در محلات شهرهای بزرگی چون سلیمانیه و اربیل بسیار ضروری است. کافی است به همین نکته ساده توجه شود که اکنون برگزاری مجمع عمومی هفت هزار عضو اتحادیه بیکاران اربیل غیر ممکن است. پس اگر بخواهیم توده اعضاء اتحادیه بیکاران از طریق مجامع عمومی خود در سرنوشت اتحادیه شریک باشند، و اگر هر کارگر بیکاری بسادگی و در محل به تشکل خود دسترسی داشته باشد، ایجاد این شعبه ها در یک یا چند محله نزدیک به هم و یا ایجاد شعبه ای برای

کارگران بیکار شده یک رشته کارگری که هنوز تجمع خود را دارند، اقدامی ضروری است. طبعاً این شعبه ها تحت رهبری اتحادیه بیکاران کردستان خواهند بود و از طریق مجامع عمومی خود و فرستادن نمایندگان خویش به مجمع نمایندگان همه شعبه و شاخه های اتحادیه بیکاران، یکپارچگی این جنبش را تضمین خواهند کرد. وظیفه فعالین دلسوز و همه نیروهای چپ و سوسیالیست است که برای گسترش شعبه های اتحادیه بیکاران تلاش خود را بکار گیرند.

۵ _ اتحادیه بیکاران می تواند نماینده سیاسی و مبارزاتی بیکاران سراسر عراق باشد.

جنبش بیکاران و اتحادیه آنها به دلایل روشن و معلومی اکنون در محدوده کردستان گسترش یافته و موجودیت علنی دارد و تناسب قوا و شرایط کردستان به آن امکان می دهد که علنی و آشکار در جهت تحقق مطالبات کارگران بیکار بکوشد. اما این وضعیت متفاوت کردستان با بخش عرب نشین عراق، ذره ای از این واقعیت نمی گاهد که هم اکنون بیکاری درد کشنده گریبانگیر تمام کارگران در عراق است. اتحادیه بیکاران کردستان عراق می تواند و لازمست به مسائل و مشکلات بیکاران سراسر عراق بپردازد، به تبلیغ و کار آگاهگرانه در این مورد بپردازد. با آنان روحیه همبستگی و همسرنوشتی را گسترش دهد و به صدای رسای آنها تبدیل شود و از حمایت آنها بهره مند گردد. لازمست کمبودهای موجود در این زمینه ها برطرف شود، اطلاعاتی و اعلامیه ها و نشریه صدای بیکاران (ده نگی بیکاران) به زبان عربی هم انتشار یابد و در مناطق عرب نشین پخش شود، و به این ترتیب برای دامن زدن به جنبش علیه بیکاری در دیگر بخشهای عراق تلاش کرد، و زمینه های متحد و متشکل شدن بیکاران در اوضاع متفاوت و مناسب در سراسر عراق را فراهم آورد. این وظیفه ای طبقاتی است که هیچگونه محدودیت فعلی و جدایی عملی جغرافیایی و ملی نباید مانع آن باشد. اتحادیه بیکاران کردستان عراق می تواند بمشابه نماینده مبارزاتی و سیاسی کل بیکاران عراق ظاهر شود.

۶ _ همبستگی و جلب حمایت جنبش کارگری بین المللی :

در همین رابطه تا کنون اتحادیه های بیکاران سلیمانیه و اربیل اقدامات اولیه ای را شروع کرده اند. کمیته همبستگی با جنبش کارگری عراق و نشریه کارگر امروز هم تاحدی به معرفی این جنبش پرداخته اند . اما این اصلاً کافی نیست. در شرایطی که رسانه های مزدور بورژوازی همه تلاششان را می کنند تا حتی اسمی از کارگر و مطالبه کارگری نبرند و احزاب حاکم را تنها نماینده سیاسی کل مردم جا بزنند، اتحادیه بیکاران لازمست فعالیت وسیعتری را در دستور کار خود بگذارد. برای شناساندن اهداف خود در جنبش کارگری بین المللی ، ایجاد همبستگی طبقاتی، و جلب حمایت تشکلهای و اتحادیه های کارگری اروپا و شبکه بیکاران اروپا ارتباط و پیوند مستقیم برقرار کند . طبعاً در این راه از کمک و حمایت و امکانات کمیته همبستگی باجنبش کارگری عراق و جریانات کمونیست عراق و از کمک نشریه انترناسیونال و کارگر امروز نیز می تواند بهره بگیرد. حمایت و پشتیبانی جنبش کارگری اروپا و آمریکا از مبارزات کارگران عراق و از اتحادیه بیکاران علاوه بر همه اهمیتهای آن، بطور واقعی در مبارزات روزمره هم توان بیشتری به آن می بخشد.

۷ _ افشا سیاستها و تاکتیکهای بورژوازی:

اتحادیه بیکاران در مبارزه خود بطور مداوم با دولت و احزاب بورژوازی سروکار دارد. تا کنون بارها مطالبات و خواسته‌های خود را به اطلاع آنها رسانده و با آنها به مذاکره نشسته است. اما این مطالبات و خواسته‌های اتحادیه بیکاران عمدتاً یا بی جواب مانده و یا با وعده و وعید و شگردها و روشهای ریاکارانه به آینده نامعلوم احاله داده شده است. دولت محلی تابحال از صدور اجازه رسمی فعالیت تشکیلی که مورد حمایت هزاران کارگر است خودداری کرده و تازه در شهر سلیمانیه در صدد خراب کردن دفتر اتحادیه بر سرشان بودند که تنها در نتیجه اعتراض جمعی خود کارگران، مکان جدیدی در اختیار اتحادیه گذاشته شد. همچنین اخیراً مقامات دولت کردها رسماً با فعالیت شعبه های اتحادیه در که‌لار و کفری مخالفت نموده‌اند. اتحادیه بیکاران ضروریست در دل این مبارزه زنده، سیاستها و تاکتیکهای بورژوازی و شگردها و ریاکاری‌هایشان را به دقت به اطلاع توده بیکاران و جامعه برساند و ماهیت سیاستهای آنها را افشا کند تا اگر هنوز توهمی نسبت به مدافعان سرمایه در میان کارگران هست زدوده شود و البته تنها از این طریق هم می‌تواند فشار خود را بر بورژوازی و نیروهایش جهت به کرسی نشاندن مطالباتش افزایش دهد.

۸ - رسمیت یافتن فعالیت اتحادیه بیکاران:

این مطالبه مشروعی است که اتحادیه بیکاران از همان روز اول تاسیس آن را پیشروی حاکمان منطقه قرار داده که تا کنون از قبول رسمی آن سرباز زده‌اند، اما علی‌رغم اینکه بورژوازی و کاربدستان آن با قلدری از برسمیت شناختن حق تشکل برای کارگران امتناع کرده‌اند، اکنون اتحادیه بیکاران با اتکا به حمایت توده وسیع بیکاران مشروعیت فعالیت علنی و رسمی خود را کسب کرده است، و با اتکاء به همین نیروی متحد و متشکل پشت سر خود و بدون کوتاه آمدن از اهداف و مطالبات بر حق و اعلام شده اش است که می‌تواند بورژوازی را به قبول واقعیت فعلی و ثبت قانونی فعالیت خود مجبور کند.

اتحادیه بیکاران که اکنون نسبت به دوران اولیه ایجادش بسیار قدرتمند تر شده است، نه تنها از موضعی حق بجانب بر برسمیت شناسی خویش پای می‌فشارد، بلکه باید توان و قدرت خود را در راه متحقق نمودن حق تشکل برای همه کارگران و تحمیل آن بر بورژوازی بکار بگیرد و این انتظار اولیه همه کارگرانی است که اکنون امیدشان به این تشکل مستقل کارگیشان است. مه ۹۳